

EM 2018/50

EM 2018/79

22/10-2018

Randi Vestergaard Evaldsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges senest til EM 2019 at fremsætte forslag til ændring af vederlagsloven, hvorved det fastsættes, at vederlaget til Inatsisartutmedlemmer, som samtidig er medlem af Folketinget eller af en kommunalbestyrelse, nedsættes med et beløb svarende til vederlaget for det pågældende andet hverv, herunder hvervet som borgmester eller viceborgmester. Loven skal træde i kraft ved næste Inatsisartut-valg.

(Medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen, Samarbejdspartiet)

(1. behandling)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte forslag til ændring af vederlagslovens regler om eftervederlag, således at indtægter i eftervederlagsperioden krone for krone bliver modregnet i eftervederlaget.

(Medlem af Inatsisartut Niels Thomsen, Demokraterne)

(1. behandling)

Forslaget tilsigter, at vederlaget til Medlemmer af Inatsisartut, som samtidig er medlem af Folketinget eller af en kommunalbestyrelse, nedsættes svarende til vederlaget for det pågældende andet hverv. Sagt anderledes skal politikere med dobbeltmandater fremfor at oppebære løn for flere hverv få vederlag svarende til et enkelt hverv.

Lad os fra Demokraatit gøre det klart, at vi først og fremmest vil lade det være op til vælgerne at beslutte, hvem der skal være folkets repræsentanter. Her antager vi, at vælgerne forinden deres kryds har gjort op med sig selv om de vurderer en person, som i forvejen besidder et andet hverv, som én der kan løfte ansvaret som medlemmer af to hverv.

Som forslagsstilleren selv er inde på, er forskellige politikeres arbejdsevne og indsats forskellig. Nogle kan muligvis rent kapacitetsmæssigt kun løfte et enkelt hverv, mens andre kan løfte flere. Dette forhold er ikke usædvanligt i arbejdsmarkedet, hvor specielt topledere besidder flere jobs og hverv. Her er der for den sidste gruppes vedkommende naturligvis krav om en større indsats end hvad de fleste opfatter som normkravet til en indsats ved et job og/eller hverv. Disse personer aflønnes for deres indsats, hvilket naturligvis også skal gælde for politisk folkevalgte.

Såfremt der findes politikere, som er motiveret af det vederlag, som medfølger af et givent hverv, skal det være op til befolkningen at vurdere, om andre bør overtage hvervet. I det ideelle demokrati bør vælgerne

løbende vurdere politikeres indsatser og resultater, for derefter at vælge de bedst egnede – fremfor at deponere deres stemme hos en bestemt politiker eller parti.

Fra Demokraatit har vi noteret, at der blandt befolkningen udover en generel skepsis mod politikere, er en opfattelse gående på, at hvervet som folkevalgt er meget vellønnet, og at politikere generelt er at betragte som levebrødspolitikere.

Som så meget andet er alt relativt. Ja, vederlaget for hvervet for eksempelvis Medlemmer af Inatsisartut er højere end gennemsnitsindkomsten. Men dette betyder ikke, at vederlaget er højere end eksempelvis veluddannede mennesker, driftige og dygtige fiskere, driftige og dygtige selvstændigt næringsdrivende og andre, som yder mere end gennemsnittet – selv hvis politikere får dobbelt vederlag for dobbeltmandater. Sagt anderledes bør debatten nuanceres til hen i mod at løfte vælgernes indsigt i folkevalgtes indsats og resultater – for derefter at enten genvælge eller vælge helt nye.

Afslutningsvis vil vi påpege, at vi fra Demokraatit ikke ønsker at afholde borgere i at stille op til forskellige hverv, hvor en tilstrækkelig tilslutning ender med, at disse indvælges. Disse skal i sagens natur aflønnes for det ansvar der følger med hvervet og/eller hvervene.

Med disse ord forkaster vi punkt 79.

Punkt 50

Et punkt ala dette har vi før snakket om. Det var under EM15 – punkt 42, hvor mit forslag dengang led en grusom død, det blev nemlig forkastet. Fair nok, men som I kan se så spøger spørgsmålet om eftervederlag stadig, som forslagsstilleren er inde på. De regler vi har er nemlig gunstige og det skal vi have ændret på. Jeg husker meget tydelig den debat vi havde her i salen. Dengang gik det på, at man er bange for at ende i en situation, hvor eksmedlemmer af tinget står uden indtægt efter hvervet i Parlamentet. Men som det ser ud nu, så er alle stillet ens, selvom man har et job når man udtræder, så får man stadig eftervederlag. Andre som ingen job har i baghåndet, ja, det er dem som eftervederlagsordningen skal gælde for, som den ser ud nu, er eftervederlagsordningen indrettet på en måde, som ikke skelner mellem dem, som har et reelt beskyttelsesbehov, og dem som ikke har.

Jeg håber der i dag er tilslutning til dette forslag, da dette er noget af det mest gunstige der findes. Vi skal tilpasse vores love og regler til virkeligheden så de faktisk giver mening.

Med disse ord, sender jeg forslag nummer 50 videre til behandling i lovudvalget.